

Gældende lov.

3) læger med hensyn til, hvad de under udøvelsen af deres kald har erfaret angående privatlivet tilhørende hemmeligheder.

Stk. 2. Landsdommeren kan dog i de forannævnte tilfælde bestemme, at vidnesbyrd skal afkræves, når dette må antages at ville være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller for samfundet findes at berettigede til en fravigelse fra de anførte regler.

Stk. 3. Ej heller må vidnesbyrd afkræves tjenestemænd eller andre, som handler i offentligt hverv angående, hvad der ifølge dette er dem betroet eller kommet til deres kundskab, for så vidt lov eller anden forskrift med hensyn dertil pålægger dem tavshedspligt, medmindre vedkommende overordnede myndighed eller vedkommende råds formand samtykker i, at de afhøres, og da kun på de betingelser og i det omfang, som samtykket angiver.

Stk. 4. Retten skal så vidt muligt forebygge, at vidnesbyrd modtages i de tilfælde, hvor det efter foranstående ikke må afkræves.

§ 15. Vidnesbyrd kan i civile sager nægtes, når besvarelsen af et spørgsmål må forudsættes at ville udsætte vidnet selv, dets ægtefælle, forældre eller børn for tab af borgerlig agtelse eller velfærd eller dog for et væsentligt formuetab eller anden hermed i klasse stående skade, samt når spørgsmålet angår meddelelser, som vidnets ægtefælle har givet vidnet, for så vidt vidnet selv eller dets ægtefælle herved kan skades.

Stk. 2. I kriminelle sager kan vidnesbyrd kun nægtes, når besvarelsen af det stillede spørgsmål må forudsættes at ville udsætte vidnet selv for tab af borgerlig agtelse eller velfærd. Det bør iagttages, at den med en sigtet eller tiltalt person samlevende ægtefælle ikke mod sit ønske afkræves forklaring, medmindre det må antages at være af afgørende betydning for sagens forsvarlige oplysning.

Stk. 3. I ethvert tilfælde, hvor det er klart, at betingelserne for fritagelse er tilstede, skal retten før afhøringen gøre pågældende opmærksom på hans ret til at undslå sig.

Lovforslaget.

kirkelige funktioner, læger, bisiddere i kriminelle sager og advokater om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed.

Stk. 3. Retten kan bestemme, at forklaring ikke skal afgives om forhold, med hensyn til hvilke vidnet i medfør af lovgivningen har tavshedspligt, og hvis hemmeligholdelse har væsentlig betydning.

Stk. 4. Reglerne i stk. 2 og 3 gælder også de pågældende personers medhjælpere.

§ 15. En parts nærmeste har ikke pligt til at afgive forklaring som vidne.

Stk. 2. Pligt til at afgive forklaring foreligger ej heller, såfremt forklaringen antages at ville

- 1) udsætte vidnet selv for straf eller tab af velfærd eller
- 2) udsætte hans nærmeste for straf eller tab af velfærd eller
- 3) påføre vidnet selv eller hans nærmeste anden væsentlig skade.